

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SOCIALINĖS APSAUGOS IR DARBO MINISTRAS**

**ĮSAKYMAS
DĖL NACIONALINĖS JAUNIMO POLITIKOS 2011–2019 METŲ PLĖTROS
PROGRAMOS ĮGYVENDINIMO 2017–2019 METŲ VEIKSMŲ PLANO
PATVIRTINIMO**

2017 m. balandžio 13 d. Nr. A1-181
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2010 m. gruodžio 1 d. nutarimo Nr. 1715 „Dėl Nacionalinės jaunimo politikos 2011–2019 metų plėtros programos patvirtinimo“ 2.4 papunkčiu:

1. T v i r t i n u pridedamą Nacionalinės jaunimo politikos 2011–2019 metų plėtros programos įgyvendinimo 2017–2019 metų veiksmų planą (toliau – Planas).
2. R e k o m e n d u o j u savivaldybėms dalyvauti įgyvendinant Planą ir iš savivaldybių biudžetų skirti lėšų jo priemonėms įgyvendinti.
3. P a v e d u įsakymo vykdymo kontrolę viceministrams pagal veiklos sritis.

Socialinės apsaugos ir darbo ministras

Linus Kukuraitis

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos socialinės
apsaugos ir darbo ministro
2017 m. balandžio 13 d. įsakymu
Nr. A1-181

NACIONALINĖS JAUNIMO POLITIKOS 2011–2019 METŲ PLĖTROS PROGRAMOS ĮGYVENDINIMO 2017–2019 METŲ VEIKSMŲ PLANAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Nacionalinės jaunimo politikos 2011–2019 metų plėtros programos įgyvendinimo 2017–2019 metų veiksmų planas (toliau – Veiksmų planas) numato nacionalinės jaunimo politikos įgyvendinimo tikslus, uždavinius, priemones, kokybinius ir kiekybinius vertinimo kriterijus.

2. Veiksmų plano tikslas – nustatyti priemones, skirtas jaunimo politikos įgyvendinimui stiprinti nacionaliniu mastu, užtikrinant tarpžinybinį bendradarbiavimą tarp viešojo, privataus ir nevyriausybinio sektorių, infrastruktūrą, reikalingą darniai, faktais ir žiniomis grįstai jaunimo politikai įgyvendinti.

3. Veiksmų plane vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatyme, Lietuvos Respublikos savanoriškos veiklos įstatyme, Lietuvos Respublikos užimtumo rėmimo įstatyme, o nuo 2017 m. liepos 1 d. – Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme, Lietuvos Respublikos paramos būstui įsigyti ar išsinuomoti įstatyme, Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatyme, Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimo tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2014 m. rugpjūčio 19 d. įsakymu Nr. A1-416 „Dėl Jaunimo garantijų iniciatyvos įgyvendinimo tvarkos aprašo“, Atvirų jaunimo centrų veiklos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2012 m. gruodžio 11 d. įsakymu Nr. A1-570 „Dėl Atvirų jaunimo centrų veiklos aprašo patvirtinimo“, apibrėžtas sąvokas.

II SKYRIUS SITUACIJOS ANALIZĖ

4. 1 problema – jaunų žmonių poreikių neužtikrinanti socialinės apsaugos, švietimo ir sveikatos sistemų plėtra.

4.1. Lietuvos statistikos departamento duomenimis, jaunimo (15–29 m.) nedarbo lygis 2011 m. siekė 23,2 proc., o 2015 m. – 12,7 proc. Lietuvos darbo biržos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos duomenimis, 2017 m. sausio 1 d. buvo registruota 24,4 tūkst. 16–29 m. amžiaus bedarbių, kurie sudarė 16,1 proc. visų bedarbių. Atitinkamu laikotarpiu prieš metus 16–29 m. amžiaus bedarbių registruota 4,1 tūkst. daugiau (2016 m. sausio 1 d. jų

buvo 28,5 tūkst.) ir jie sudarė 17,5 proc. visų bedarbių. Nors įvairios tikslinės programos ir priemonės padėjo per ketverius metus sumažinti jaunų žmonių nedarbo lygį, tačiau jaunimo nedarbas vis dar išlieka viena iš aktualiausių problemų Lietuvoje. Nepakankamas profesinis orientavimas ir tai, kad darbdaviai nėra linkę mokėti deramo atlyginimo jauniems žmonėms arba visai nepriima jų į darbą dėl nepakankamos darbo patirties, lemia jaunimo įsitvirtinimo darbo rinkoje problemas. 2012 m. Jaunimo reikalų departamento prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Jaunimo reikalų departamentas) atliktos Jaunimo problematikos tyrimų rezultatų palyginamosios analizės (toliau – Jaunimo problematikos tyrimas) duomenimis, jaunimas nurodė šias darbo ne pagal įgytą specialybę priežastis: 37,2 proc. negalėjo rasti darbo pagal specialybę, 18,1 proc. nurodė, kad dar studijuodami pradėjo dirbti ne pagal specialybę, 12,2 proc. – darbas pagal įgytą specialybę būtų mažiau apmokamas, 6,2 proc. – darbas pagal įgytą specialybę nėra įdomus, o 22,3 proc. nurodė, kad neturi specialybės.

4.2. Lietuvos statistikos departamento duomenimis, 2015 m. išvykimą iš šalies deklaravo 44,5 tūkst. Lietuvos Respublikos piliečių, iš kurių beveik 19 tūkst. sudarė jauni žmonės nuo 15 iki 29 metų amžiaus, o tai sudaro beveik 43 proc. visų išvykusių asmenų. 2012 m. atlikto Jaunimo problematikos tyrimo duomenimis, apie 40 proc. dirbančio jaunimo turi ketinimų keisti darbą arba mokytis. Ketinantys keisti darbą neapsiriboja miestu, kuriame gyvena. Jie palankiai vertina tiek migraciją šalies viduje, tiek emigraciją į užsienį. Remiantis 2012 m. atlikto Jaunimo problematikos tyrimo duomenimis, vyraujantis emigracijos į užsienį planų motyvas yra noras užsidirbti daugiau pinigų (75,6 proc.), antras pagal pasirinkimo dažnumą motyvas – darbo paieškos Lietuvoje sunkumai (40,4 proc.). Todėl būtina spręsti jaunimo emigracijos problemą, nes jaunimo emigracija neigiamai veikia ekonomikos pokyčius ir kelia grėsmę socialiniam ir ekonominiam šalies stabilumui.

4.3. Viena iš jaunimo gyvenimo kokybės problemų vis dar yra nepalankios sąlygos jaunimui ir jaunoms šeimoms išsinuomoti / įsigyti būstą. 2012 m. atlikto Jaunimo problematikos tyrimo duomenimis, dauguma (67,1 proc.) apklausoje dalyvavusių jaunuolių gyveno jų tėvams arba jų sutuoktinių tėvams nuosavybės teise priklausančiame būste. Dauguma apklausoje dalyvavusių jaunų žmonių (78,8 proc.) nebuvo sudarę būsto paskolos sutarties.

4.4. 2014 m. Eurobarometro duomenimis, Lietuvoje daugiau negu 91 proc. rūkančių asmenų rūkyti pradeda iki 25 metų. Sveikatos mokymo ir ligų prevencijos centro bei Sveikatos ekonomikos centro 2015 m. duomenimis, moksleiviai savo sveikatą vertino labai prastai ir jautėsi nesveiki. Lietuvos vaikų subjektyvaus sveikatos vertinimo rodikliai yra patys žemiausi, lyginant su kitomis Europos šalimis, todėl, siekiant gerinti jaunimo sveikatą, svarbu gerinti jaunimo sveikatos stebėseną, skatinti jų sveikatingumą, užtikrinti įvairių priklausomybės formų prevenciją.

4.5. Per ketverius metus (2011–2015 m.) jaunimo (14–29 m.), įtariamo (kaltinamo) padarius nusikalstamą veiką, skaičius sumažėjo beveik 2,5 karto – iki 11 781, tačiau, nepaisant to, kad statistiniai rodikliai sparčiai gerėja ir 2019 m. siektina kriterijaus reikšmė yra 10 tūkst., o tai yra beveik 2 tūkst. jaunų žmonių, įtariamų (kaltinamų) padarius nusikalstamą

veiklą, mažiau negu 2015 m., būtina toliau tobulinti esamą situaciją ir įgyvendinti programos priemones.

5. 2 problema – didelė dalis jaunimo nesidomi visuomenine veikla, nedalyvauja pilietiškumą stiprinančiose visuomeninėse veiklose.

5.1. Neformalusis švietimas Europoje yra pripažįstama sritis, skatinanti jaunų žmonių asmenybės tobulėjimą, pilietiškumą, aktyvumą bei motyvaciją. Švietimo sistema turi padėti asmenims įgyti gyvenimui reikalingų žinių, gebėjimų, įgūdžių, tačiau iki šiol daugiausiai dėmesio skiriama formaliojo švietimo sričiai. 2016 m. pabaigoje šalyje 55,8 proc. bendrojo švietimo mokyklų mokinių buvo įtraukti į neformaliojo vaikų švietimo veiklą. Neformalusis jaunimo švietimas Lietuvoje nėra išplėtotas, jis dažniausiai atlieka tik formaliojo švietimo papildymo funkciją. Nors yra sudarytos sąlygos neformaliajam švietimui plėtotis, tačiau būtina toliau jį stiprinti, o neformaliojo vaikų švietimo finansavimą tobulinti.

5.2. Tam, kad būtų sudaromos sąlygos jaunimo kultūrinei edukacijai bei skatinamas jaunimo kūrybiškumas, iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų skiriamas finansavimas jaunimo kultūrinei edukacijai, profesionaliam ir neprofesionaliam jaunimo menui remti. 2009 m. buvo skirta 956 tūkst. Lt, o 2016 m. – 700 tūkst. Eur. Vadinasi, finansavimas padidėjo apie 2,5 karto. Nepaisant to, jaunimo įsitraukimo į visuomeninę, kūrybiškumą skatinančią veiklą problema vis dar yra aktuali, todėl reikia sudaryti sąlygas skatinti jaunimo kūrybiškumą bei kultūrinę edukaciją.

5.3. Jaunimo įsitraukimas į aktyvią laisvalaikio veiklą sudaro sąlygas ugdyti jo pilietiškumo, demokratiškumo pagrindus. Tam, kad jauni žmonės būtų kuo labiau įtraukti į įvairaus pobūdžio laisvalaikio veiklas, bendrautų tarpusavyje ir būtų aktyvūs bei pilietiški, būtina įtraukti jaunimą į neformalųjį švietimą. 2012 m. atliktu Jaunimo problematikos tyrimu nustatyta, kad dažniausiai laisvalaikiu jaunimas susitinka su draugais (81,7 proc.), žiūri televiziją (67,8 proc.), o visuomeninių organizacijų veikloje dalyvauja tik 13,5 proc. jaunimo. Net 46,6 proc. jaunų žmonių teigė nedalyvaujantys ir niekada nebuvo dalyvavę savanoriškoje veikloje. Remiantis minėtu tyrimu, nustatyta, kad vis dar aktuali jaunimo neaktyvaus įsitraukimo dalyvaujant visuomeniniame gyvenime problema.

5.4. Jaunimo pilietinės galios indekso tyrimo duomenimis, 2009 m. Lietuvos jaunimo pilietinės galios indeksas buvo 35 iš 100 galimų, tačiau, remiantis 2015 m. duomenimis, visos Lietuvos visuomenės pilietinės galios indeksas, kelerius metus po truputį augęs, smuktelėjo ir buvo įvertintas 33,4 balo iš 100 galimų. Tokie pilietinės galios rodikliai rodo, kad Lietuvos visuomenė vis dar linkusi nepakankamai įsitraukti į visuomeninę veiklą, dėl to pilietinės galios indeksas kasmet mažėja ir rodo silpnėjančią pilietinės galios būklę. Blogėjantys statistiniai duomenys rodo, kad jaunimo neįsitraukimo į pilietinę veiklą problema tampa dar aktualesnė. Sprendžiant nurodytą problemą, būtina skatinti jaunus žmones aktyviai dalyvauti visuomeniniame gyvenime ir ugdyti jų pilietines kompetencijas.

6. 3 problema – nepakankamai išplėtotas darbo su jaunimu sistema, neužtikrinama jaunimo užimtumo infrastruktūros plėtra.

6.1. Įgyvendinant jaunimo politiką, kuriami atviri jaunimo centrai (toliau – AJC), kurių paskirtis – vykdyti atvirąjį darbą su mažiau galimybių turinčiu jaunimu. 2016 m. gruodžio mėn. duomenimis, Lietuvoje veikė 36 AJC ir 154 atviros jaunimo erdvės (toliau – AJE) (iš

viso 190). Palyginimui – 2011 m. veikė 20 AJC ir AJE. Taigi pastebima atvirojo darbo su jaunimu sistemos plėtra. Skatinant jaunimo laisvalaikio užimtumo didėjimą, reikia ir toliau plėtoti esamas ir kurti naujas jaunimo laisvalaikio užimtumui ir ugdymui palankias erdves.

6.2. Remiantis Lietuvos statistikos departamento duomenimis, iš viso per 2015 m. gimė 31 475 kūdikiai. Beveik 56 proc. jų pagimdė moterys iki 29 metų. Jaunimo reikalų departamento duomenimis, vidutinis moters amžius gimdant vaiką nuo 2011 m. kasmet nestipriai ilgėjo. 2011 m. moteris pirmo vaiko susilaukė vidutiniškai 26,5 m. amžiaus, o 2015 m. – 27,1. Dažnai jaunos šeimos susiduria su įvairiomis socialinėmis problemomis, tokiomis kaip nedarbas, prasti ar nepakankami socialiniai įgūdžiai, mažos pajamos, prastos gyvenimo sąlygos ir kt., todėl šeimos kūrimas tampa antraeilium vaidmeniu jaunų žmonių gyvenime. Būtent tai prisideda prie demografinių rodiklių mažėjimo (2015 m. gimusiųjų skaičius buvo 31 475, o 2016 m. – 31 153). Lietuvoje nepakanka priemonių, kurias pasitelkiant būtų galima spręsti anksčiau minėtas jaunose šeimose kylančias problemas.

6.3. 2009 m. AJC ir AJE veiklose dalyvavo 3 900 jaunų žmonių. Per 2016 m. AJC ir AJE, gavusių finansavimą iš Jaunimo reikalų departamento, veiklose dalyvavo 6849 jauni žmonės. Šie rodikliai rodo, kad per septynerius metus (2009–2016 m.) į AJC ir AJE pavyko pritraukti beveik du kartus daugiau jaunų žmonių. Pastebimas didelis jaunimo išitraukimo į užimtumą skatinančias veiklas padėties gerėjimas. Į AJC ir AJE įtrauktų jaunų žmonių skaičiai rodo su jaunimu dirbančių organizacijų tobulėjimą įtraukiant į AJC ir AJE nedirbantį, nesimokantį ir mokymuose nedalyvaujantį jaunimą. Tam, kad situacija ir toliau gerėtų, būtina ir toliau užtikrinti nedirbančių, nesimokančių ir mokymuose nedalyvujančių jaunų žmonių įtraukimą į AJC ir AJE. Kaip vieną iš galimų jaunimo laisvalaikio užimtumo situacijos tobulinimo būdų būtų galima naudoti įvairias darbo su jaunimu formas, pavyzdžiui, mobilų darbą su jaunimu ir (ar) darbą su jaunimu gatvėje.

7. 4 problema – nesudaromos palankios sąlygos įtraukti jaunus žmones į jaunimo organizacijų ir su jaunimu dirbančių organizacijų veiklą.

7.1. Pastebima tendencija, kad jauni žmonės dažniausia laisvalaikį leidžia prie kompiuterio. 2013 m. Eurobarometro duomenimis, Lietuva yra viena iš trijų Europos Sąjungos valstybių (kartu su Vengrija ir Kipru), kurių jaunimas yra nelinkęs išitraukti į visuomeninę veiklą (Lietuvoje – 63 proc., Kipre – 67 proc., Vengrijoje – 63 proc., Europos Sąjungos vidurkis – 44 proc.). Maždaug trečdalis (32,8 proc.) jaunų žmonių nesutinka, kad jie turi galimybių įdomiai praleisti savo laisvalaikį. Šiek tiek daugiau nei pusė (51,1 proc.) jaunų žmonių nesutinka, kad turi pakankamai lėšų pasirinkti norimą laisvalaikio leidimo formą. Iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto skiriamo finansavimo jaunimo ir su jaunimu dirbančių organizacijų institucinių programų vienam tiesioginiam dalyviui tenkanti dalis 2015 m. buvo 7,3 Eur, o tai yra dvigubai mažiau negu 2011 m. Lėšų suma 1 tiesioginiam dalyviui nedidėja, nes reikalaujama iš jaunimo ir su jaunimu dirbančių organizacijų pritraukti į nurodytų organizacijų veiklą naujų narių (tiesioginių dalyvių), kurių skaičius didėja sparčiau, nei didėja Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų kiekis institucinės paramos programoms. Mažas jaunimo išitraukimas į jaunimo ir su jaunimu dirbančių organizacijų veiklą vis dar yra problema, todėl būtina remti jaunimo ir su jaunimu dirbančias organizacijas, gerinant jų organizacinius gebėjimus, išlaikant savitumą ir veiklos nuoseklumą.

7.2. Lietuvoje tautinių mažumų jaunimas, kaip ir Lietuvos jaunimas, vis dar neaktyviai įsitraukia į dalyvavimą Lietuvos ekonominiame, pilietiniame ir visuomeniniame gyvenime. Vis dėlto, lyginant Lietuvoje gyvenančių tautinėms mažumoms priklausančių asmenų padėties tyrimo ir rezultatų analizės ataskaitą, atliktą Lietuvos socialinių tyrimų centro, ir 2014 m. pilietinės galios indekso rezultatus (tyrimas atliktas viešosios įstaigos „Pilietinės visuomenės institutas“), galima teigti, jog tautinėms mažumoms priklausantys Lietuvos gyventojai mažiau dalyvauja vietos bendruomenės veiklose (2015 m. dalyvavo 24 proc. tautinių mažumų atstovų ir 33 proc. lietuvių), todėl būtina imtis veiksmų, kurie palengvintų tautinių mažumų jaunimo, gyvenančio Lietuvoje, integraciją, ugdytų toleranciją tautinių mažumų atžvilgiu bei abipusį supratimą.

7.3. Ryšys tarp Lietuvos jaunimo ir tarp užsienyje gyvenančio lietuvių kilmės jaunimo nėra tvirtas. Siekiant užtikrinti glaudų ryšį tarp Lietuvos jaunimo ir užsienyje gyvenančio lietuvių kilmės jaunimo, būtina skatinti Lietuvoje ir užsienyje veikiančias jaunimo ir su jaunimu dirbančias organizacijas bendradarbiauti ir bendromis pastangomis užtikrinti tautinio identiteto ir kultūros saugojimą bei puoselėjimą, sudaryti sąlygas užsienio lietuvių kilmės jaunimui aktyviau įsitraukti į Lietuvos socialinį ir kultūrinį gyvenimą, užmezgant ir plėtojant ryšius su Lietuvoje veiklą vykdančiomis jaunimo ir su jaunimu dirbančiomis organizacijomis.

7.4. Būdamas savanoriu, jaunas žmogus įgyja bendravimo ir bendradarbiavimo patirties, taip pat ugdoma ir jo dalykinė kompetencija, kuri vėliau padeda tiek integruojantis į darbo rinką, tiek plėtojant darbinę veiklą. Nepaisant to, kad savanoriška veikla turi daug teigiamų aspektų, vis dar nepakankamai reglamentuojama nevyriausybinių organizacijų, organizuojančių savanorišką veiklą, veikla, nenustatyti vienodi jų veiklos standartai. Norint tobulinti jaunimo ir su jaunimu dirbančių organizacijų veiklos sistemą, būtina išanalizuoti jaunimo ir su jaunimu dirbančių organizacijų veiklą reglamentuojančius teisės aktus, įvertinti nurodytoms organizacijoms skiriamo finansavimo taiklumą, galimybes nustatyti jų veiklos kokybinius standartus, nes vis dar trūksta sistemiško jaunimo ir su jaunimu dirbančių organizacijų veiklos koordinavimo ir jų vykdomos veiklos kokybės priežiūros užtikrinimo.

8. 5 problema – nepakankamai aktyvus viešojo, privataus ir nevyriausybinių sektorių bendradarbiavimas plėtojant ir tobulinant jaunimo politikos įgyvendinimą.

8.1. Lietuvoje nėra atliekama išsamių statistinių tyrimų apie jaunimo padėtį Lietuvoje. Sužinojus, kokie yra jaunimo, gyvenančio visoje šalyje, poreikiai, įpročiai, gyvenimo būdas, galima taikyti tikslines jaunimo politikos priemones, įvertinant konkrečių savivaldybių ir (ar) regionų ypatumus. Paskutinis jaunimo problematikos tyrimas, atliktas Jaunimo reikalų departamento užsakymu įgyvendinant projektą „Integruotos jaunimo politikos plėtra“, buvo atliktas 2012 m. Šiuo metu informacija yra nebeaktuali, tyrimo duomenis reikia atnaujinti. Tam, kad jaunimo problematikos tyrimai būtų atliekami dažniau, 2010 m. Jaunimo reikalų departamento užsakymu, buvo parengta metodika, reikalinga jaunimo problematikos tyrimams savivaldybėse atlikti, kurios tikslas – parengti jaunimo padėtį atspindinčių rodiklių sistemą, apimančią visas jaunimo politikos įgyvendinimo sritis. Kad nurodyta sistema ir toliau būtų plėtojama, būtina užtikrinti nuoseklią jaunimo padėties stebėseną, kurią vykdyti padeda jaunimo reikalų tyrėjų tinklas, dalyvaujantis atliekant jaunimo problematikos tyrimus. Vis dėlto, nepaisant to, kad jaunimo reikalų tyrėjų tinklas veikia, jaunimo problematikos tyrimai

atliekami, tačiau tyrėjų veikla turėtų būti aktyvesnė, nes jaunimo padėtį analizuojančių tyrimų poreikis vis dar yra didelis.

8.2. Jaunimo politika, remiantis Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatymu, yra horizontalioji politikos sritis, apimanti daugelį sričių: pilietiškumo ugdymą, švietimą, neformalųjį švietimą, darbą ir užimtumą, apsirūpinimą būstu, laisvalaikį, kultūrą, socialinę ir sveikatos apsaugą, sveikatingumą, sportą, narkomanijos ir kitų priklausomybės formų prevenciją, nusikalstamumo prevenciją ir kt. Todėl ją plėtojant svarbu užtikrinti žinybų bei viešojo, privataus ir nevyriausybinio sektorių bendradarbiavimą, kad valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos bendrautų ir bendradarbiautų tarpusavyje, sprendamos su jaunimu susijusius klausimus, juos derindamos su jaunais žmonėmis ar jaunimui atstovaujančiomis organizacijomis. Turi būti kuriami tarpžinybinio bendradarbiavimo tinklai, kurie apimtų ne tik AJC ir AJE, bet ir jaunimo reikalų koordinatorius, savivaldybių administracijų švietimo skyrius, policiją, probacijos tarnybas, seniūnus ir socialinius darbuotojus, švietimo įstaigas, vietos darbdavius ir kt. Įgyvendinant jaunimo politiką Lietuvoje, Lietuvos valstybės institucijoms taip pat būtina bendradarbiauti su užsienio institucijomis, siekiant perimti užsienio geruosius pavyzdžius. 2015 m. buvo surengtas tarptautinis renginys „Atvirojo darbo su jaunimu įtaka Jaunimo garantijų įgyvendinimui“, kurio tikslas – aptarti sėkmes ir problemas įgyvendinant Jaunimo garantijų iniciatyvą ir ypač – atvirojo darbo su jaunimu vaidmenį ugdant jaunų žmonių įgūdžius, reikalingus darbo rinkoje ir integruojantis į švietimo sistemą. Renginio metu buvo suformuluotos rekomendacijos, patariančios, kaip vykdyti atvirąjį darbą su jaunimu. Nors tarptautiniai renginiai vyksta, tačiau bendradarbiavimas tarp viešojo, privataus ir nevyriausybinio sektorių, vietos savivaldos, nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis vis dar nėra užtikrintas. Tam, kad būtų užtikrintas sklandus tarpžinybinio bendradarbiavimo tinklo veikimas ir tobulinimas, valstybės institucijos turi nuolat bendradarbiauti tiek su užsienio valstybių, tiek su savivaldybių institucijomis, keistis informacija ir gerąja praktika.

III SKYRIUS

VEIKSMŲ PLANO ĮGYVENDINIMAS IR FINANSAVIMAS

9. Veiksmų plano įgyvendinimo laikotarpis – 2017–2019 metai.

10. Veiksmų plano įgyvendinimą koordinuoja Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija. Įgyvendinant Veiksmų planą dalyvauja: Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, Lietuvos Respublikos ūkio ministerija, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerija, Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, Lietuvos darbo birža prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Jaunimo reikalų departamentas prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Valstybinė darbo inspekcija prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Kūno kultūros ir sporto departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, Kalėjimų departamentas prie Lietuvos Respublikos

teisingumo ministerijos, Policijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, Mobilizacijos ir pilietinio pasipriešinimo departamentas prie Krašto apsaugos ministerijos, Narkotikų, tabako ir alkoholio kontrolės departamentas, Lietuvos statistikos departamentas, uždaroji akcinė bendrovė „Investicijų ir verslo garantijos“, VšĮ „Versli Lietuva“, Sveikatos mokymo ir ligų prevencijos centras, Valstybinis psichikos sveikatos centras, Higienos institutas, Užkrečiamųjų ligų ir AIDS centras, Radiacinės saugos centras.

11. Veiksmų plano 1 priede nurodyti Veiksmų plano įgyvendinimo priemonių atsakingi vykdytojai, pasibaigus kiekvienam kalendorinių metų ketvirčiui, iki kito ketvirčio pirmojo mėnesio 15 dienos teikia Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijai informaciją apie Veiksmų plano vykdymą.

12. Veiksmų plano įgyvendinimo priemonės finansuojamos Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšomis, Europos Sąjungos struktūrinių fondų lėšomis ir kitomis teisėtai gautomis lėšomis.

13. Veiksmų plano vertinimo kriterijai ir jų reikšmės pateikti Veiksmų plano 2 priede.
